

DOMOVINA V TABORIŠČU

Štev. 37.

Vetrinjš, torek 26.VI.1945.

Janez in Pavel

Vetrinjsko taborišče bo razseljeno

V ponedeljek 25. t.m. zvečer je poveljnik taborišča g.major Bell naglo sklical sejo slovenskega taboriščnega vodstva, kjer je tole razglasil:

Obžaluje, da mora danes spremeniti nekaj izjav, ki jih je bil pred dnevi izrekel. V soboto je namreč komandant tukajšnje angleške vojske ogledoval naše taborišče na Vetrinjskem polju in se prepričal, da to taborišče res v ničemer ne ustreza svoji nalogi, zato je sklenil, da ga je treba čimprej razseliti. Zato je odločil naj se večina sedanjih prebivalcev Vetrinskega taborišča čimprej razseli v druga udobna taborišča, kjer bodo po možnosti družine imele na razpolago svoje hišice. Zato do konca tedna v Vetrinju ne bo ostalo več kakor 500 ljudi, ki bodo vsi nastanjeni v tovarni. Vsi drugi pa se bodo prihodnje dni odpeljali po temle vrstnem redu:

V sredo zjutraj se bo 300 ljudi odpeljalo v Št. Vid na Glini, in sicer po cesti ker razdalja od tukaj ni velika.

V četrtek 28. junija se bo spet 300 ljudi prav tako po cesti z avtomobili odpeljalo v Št. Vid na Glini.

Isti dan t.j. v četrtek se bo z vlakom odpeljalo 600 ljudi v Kienz. Z istim vlakom se bo peljalo tudi 200 ljudi v Špital ob Dravi.

V petek in soboto se bo vsak dan po cesti za avtomobili odpeljalo po 200 ljudi v Judenburg.

Tako bo po vseh novih taboriščih dovolj naših ljudi, da si bodo v njih ustanovili in organizirali svoje občine in svojo samoupravo. V Lienzu bo brez tistih, ki so že tam 2600 beguncev iz Vetrinje, v Špitalu bo brez tistih, ki že dalj časa tam prebivajo, iz Vetrinje 1600 slovenskih beguncev. V Št. Vidu na Glini jih bo 600, v Judenburgu pa 400.

Gospod major Bell je na-to izjavil, da ga žalosti, da je našo skupnost moral tako razdeliti na štiri dele, in sicer v tako kratkem času. Zagotavlja pa vse slovenske begunce, da bodo vsi angleški komandanti v taboriščih prav tako z ljubeznijo skrbeli za slovenske begunce kakor je v Vetrinju skrbel on in njegovi sodelavci, dame od Rdečega križa in oficirji. Naj bomo prepričani, da bomo deležni tudi v novih taboriščih dovolj dobre volje, da nam bodo ustregli. Vsi bomo zadovoljni če bomo v novih taboriščih tamkajšnje poveljnike s svojim sodelovanjem tako podpirali kakor smo njega tukaj. Umevno je, da v kratkem času 7 tednov ni bilo mogoče taborišče popolnoma urediti, vendar je želja in prizadevanje, da bi vsi Slovenci bili skupaj. Slovensko gimnazijo je vsekakor treba skupaj držati. Ker bo v Lienzu največ Slovencev, bi bilo morda primerno premestiti jo tja. Teh 500 ljudi, ki ostanejo še v tovarni bodo ostali tukaj le začasno dokler se tudi za nje ne dobe in pripravijo nova in primerna bivališča.

Kako je v domovini

Od popolnoma zanesljive strani, ki je vse povedano na lastne pči videla in na svoja ušesa slišala, smo dobili tole poročilo kako se godi v domovini, zlasti pa v Ljubljani:

Tista strašna eksplozija je napravila v Ljubljani veliko škodo zlasti okoli glavne železniške postaje. Razrušeno je Baragovo semenišče, tovarna Zmaj na Šmartinski cesti, precej močno je trpela Jegličeva cesta, posebno pa hiše, ki stoje od Kolinske tovarne na oni strani

južne železnice v ulici, ki se imenuje Ob Zelani jami. V jugoslovanski tiskarni je močan zračni pritisk podrl nekaj notranjih sten, ki so bile lahko zgrajene. Strašna eksplozija je na Krekov trg vrgla celo kolo od razdejanega železniškega vagona. Šipe pa so popokale po vsem mestu, celo v Dravljah, ki so 4 km od kraja eksplozije.

Z živežem je velik križ. Z Gorenjskega vozijo cele vrste avtomobilov zaplenjeno živino neznano kam. Povsod, v mestu in na deželi so ljudje morali priglasiti vsako zrno žita in vsakršen živež. Kdor je imel kako zalogo, najsi je bila še tako majhna, ni dobil nobenih živilskih kart na katere pa tudi tisti, ki jih dobe ne prejmejo nobenega živeža. Od kar smo odšli od doma na živilske karte ljudje niso dobili drugega kakor po 2.80 kg moke in 4 dkg sladkorja. Ljubljana res strada, z njo pa tudi podežel želje. Po soglasni sodbi vseh, je danes v Sloveniji, zlasti pa v Ljubljani, 80% ljudi, ki so zoper OF med njimi najbolj odločno taki, ki so po prej od tega režima pričakovali samo mleka in medu. Značilna je izjava, ki jo je na mitingu v Dravljah, dal komunistični politkomisar. Takole dvoumno se je izrazil: "Seveda je mogoče, da ne bomo mogli ostati tukaj, ampak mislim, da bomo vendarle ostali." Ista nesigurnost glede položaja se opaza tudi pri drugih funkcionarjih, kar potrjuje v ljudeh sum, da se komunisti v Sloveniji ne počutijo trdne gospodarje. V tem je ljudi potrdil Titov poraz glede slovenske Koroške, še bolj pa njegov poraz glede Trsta. Titovo komunistično časopisje, zlasti Ljudska Pravica, ki sedaj kot komunistično izhaja v Jugoslovanski tiskarni, skuša z napadi na Zaveznike v svojih pristasih vzbuditi pogum, v resnici pa pri ljudstvu vzbuja le še večje nezaupanje v trajnost Titove oblasti.

Med tem seveda komunisti po svoje šarijo. Ravnatelja tovarne Stora so zaprli z družino vred ter na njegovo mesto postavili tankajšnjega tekstilnega mojstra Emila Strliča. Prav tako nameravajo namesto vpokojenega ravnatelja tobačne tovarne nekega delavca, če ga medtem že niso. Razglasili so mobilizacijo vseh moških od 18 - 35 leta, zaradi česar mnogo moških beži v gozdove, s čemur pa se veča komunistični teror. Na Ježici so n. pr. zaprli župnika Janeza Puclja češ, da je imel skriven sestanek s 5 ljudmi, kar pa ni bilo res. To je le izgovor, da so ga lahko vrgli v ječo. Vsem, ki so odšli od doma so pobrali vso obleko.

V Škofovih zavodih imajo zaprte svoje nasprotnike. Te od časa do časa v posameznih skupinah prepeljavajo nad Podutik, kjer jemač Glinco globoka jama "Brezarjevo brezdno." V to brezdno so pometali trupla svojih žrtev, ki so jih tam postrelili. To jamo so hoteli zabetonirati, pa so si premislili in sedaj ta mrtva trupla iz jame pobirajo nemški vojni ujetniki, nalagajo na avtomobile in jih neznano kam odvažajo. Vsak dohod v bližino te jame, pa je močno vojaško zastražen.

N O V I C E .

IZ TABORIŠČA

Naš list se bo tudi preselil.

"Domovina v taborišču" se bo preselila v Lienz, kjer bo največ naših ljudi in kjer bo tudi gimnazija. Vsi pa moramo skrbeti, da bo list še nadalje vezal vse nas, ki nas druži trda begunska usoda. Zato bo naš list vse storil, da bo to nalogo tudi izvrševal. To pa bo mogoče le, če bo v drugih taboriščih imel pridne zastopnike ter vestne sotrudnike in dopisnike. Zto prosimo vse svoje rojake iz vseh taborišč naj nas sproti obveščajo o vsem, kar se bo v

njihovem taborišču kaj novega zgodilo. Kdor bo dobil kako poročilo iz domovine, naj ga nam pošlje. Prav tako naj vsak z ljubeznijo sprejme in informira o vsem rojake, ki bodo še pribežali semkaj čez mejo.

IZ ZUNANJEGA SVETA.

V NOVI POLJSKI VLADI, ki je bila sporazumno med vsemi tremi poljskimi skupinami sestavljena v Moskvi, je tudi voditelj Poljske kmečke stranke Vitoš, bivši predsednik poljske vlade v Londonu Mikolajčik in socialist Stančik. To je zaamenje, da so morali komunisti močno odnehati.